

indholdet af den tilværelse, det er muligt for børn og familier at skabe sig i asylcentre. Vi tror, hvilket vi også ved selvsyn har kunnet konstatere på nogle centre, at ved at skabe trygge forhold med leg, skole, uddannelse og fritidsaktiviteter for børnene og de unge og arbejde, uddannelse, praktik for forældrene kan det og skal det lykkes at skabe nogle ordentlige forhold, sådan at menneskene her ikke går i stykker på den ene eller den anden måde, men kan få en ordentlig tilværelse og det uanset, om tilværelsen skal foregå i asylcenteret, i hjemlandet på et tidspunkt eller i Danmark.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var vel det nærmeste, vi kommer i dag, til, at man har forladt hele tanken om at have en øvre grænse.

Jeg vil så bare sig til hr. Troels Ravn, at jeg simpelt hen mener, det er en fejl, at der er en modsætning mellem en øvre grænse og indhold. Vi må jo tænke i begge spor og tænke på indhold, så længe man er i en lejr.

Spørgsmålet til hr. Troels Ravn skal så være: Er det ikke sådan, at hvad vi i hvert fald ved indtil nu, er, at vi forringer familiernes evne til at fungere, når de er i lejre?

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Lige præcis derfor stiller Socialdemokraterne så også forslag om, at vi skal udvikle de muligheder, familierne, børnene, forældrene har for at have en ordentlig tilværelse, og netop for forældrene skal der være mulighed for at uddanne sig og tage arbejde og erhverve sig nogle kompetencer, som kommer en til gode, uanset om fremtiden som sagt ligger i Danmark eller i hjemlandet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Nu er der vist ikke flere, der har bedt om ordet for korte bemærkning. Vi siger tak til ordføreren og går videre til næste ordfører: hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Lad mig begynde med den selvfølgelig konstatation, at dette er et rent paradeforslag. Det er den yderste venstrefløjens ønske om at lægge sig i kølvandet på de tv-indslag, der har søgt at piske en folkestemning op omkring asylansøgnernes og især asylansøgnernes børns forhold på vore asyl-

centre. Et paradeforslag og et propagandaindslag.

Jeg nærer virkelig beundring for hr. Morten Østergaards energi. Jeg tror, han vil være villig til snart sagt alt for at blive betragtet eller måske især bemærket som de gode og rene viljers talsmand. Jeg kan næsten ønske for hr. Morten Østergaard, at han bliver taget alvorligt i denne rolle.

Men lad mig indlede mine bemærkninger om selve sagen med at fortælle en lille realistisk historie om børn på vore asylcentre. Det var den 21. april 2006. Som det vil vides, havde Integrationsudvalget været på besøg på asylcentre den 31. marts, og det var vore erfaringer her, der rejste debatten om familiernes vilkår.

Hvis hr. Morten Østergaard og jeg ikke husker meget fejl, var det såmænd mig, som efter vores besøg på Lynges undervisningscenter gjorde opmærksom på, at disse børn var genstande for mishandling, fordi deres forældres obstruktion af dansk lov og ret hensatte børnene i en uhyggelig utryghed, foreløbighed og fortvivelse. Men som hr. Østergaard utvivlsomt også husker, fik jeg dengang at vide, at dette var det ikke passende at diskutere.

Kl. 14.45

Vore oplevelser ved dette besøg førte imidlertid til, at TV 2 bad mig besøge Sandholmlejren med snurrende tv-kameraer for at tale med afviste asylansøgere, og den 21. april kørte min kone og jeg derop med journalister og kameramænd.

Jeg var inde i en lejlighed for at tale med en afvist familie, og imens stod min kone udenfor. En række børn samledes omkring hende, hun faldt i snak med dem, og en lille dreng sagde da spontant: Her er så dejligt om sommeren. Straks hvædede de andre børn: Det må du ikke sige. Hvorefter den lille dreng lydigt klappede i. Nej, børns virkelighed er ikke så enkel at sætte på en formel. Der kan faktisk godt være dejligt også i Sandholmlejren for en flok børn, som kan lege sammen her. Der kan være grund til at anføre dette i al den almindelige jammer, der er blevet sat i journalistisk og politisk omløb.

Men naturligvis er det rigtigt: Disse børn har det ikke godt. Deres forældres obstruktion af dansk lov og ret hensætter dem i tomhed og foreløbighed. Disse børn har det ikke godt. Men skal vi derfor fjerne dem fra deres forældre, som er årsag til deres elendighed? Dette må være spørgsmålet til hr. Morten Østergaard og kom-pagni. Skal vi tvangsfjerne de børn fra forældrene, når børnene har måttet tilbringe 6 måneder i